ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΚΥΡΙΑΚΗ
19
ΙΟΥΝΙΟΥ 1966
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΚΑ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6551

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΤΕΛΕΙΑΝ ΘΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ Ο ΛΑΟΣ

Συνεχίζει, λοιπόν, τὴν πρόκλησιν ὁ κ. Ἀνδρέας. Καὶ ὄχι μόνον τὴν συνεχίζει. Ἀλλὰ καὶ τὴν ὠθεῖ εἰς κορυφώσεις, προ-καλούσας τὴν ὀργήν. Καὶ τὴν καθιστᾶ πρόκλησιν ἐπιθετικοῦ θράσους, πρόκλησιν βαναύσου περιφρονήσεως τῆς κοινῆς νοημοσύνης, πρόκλησιν ἀπρεποῦς μεταχειρίσεως ὅλων ἐκείνων, τὰ ὁποῖα ὁ Λαὸς συνηθίζει νὰ σταθμίζῃ μὲ προσοχὴν καὶ σεβασμόν. Ἡ μέθοδος τῆς ἀναισχυντίας του εἶναι, πράγματι, ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι, ἐνῷ οὐδὲν δύνανται νὰ κλονίσουν, μαρτυροῦν ἀπουσίαν καὶ τῆς στοιχειώδους ἐκείνης εὐπρεπείας, τὴν ὁποίαν θὰ ἐδικαιοῦτο κανεὶς νὰ ζητῇ ἀπὸ ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι πολιτικός. Καὶ ὁ ὁποῖος ἀφήνει σαφῶς νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι θέλει νὰ διευθύνῃ, θέλει νὰ ἡγηθῇ ὁλοκλήρου κόμματος. Φαίνεται, ὅμως, ὅτι αὐτὰ τὰ περὶ εὐθύνης καὶ πολιτικῆς εὐπρεπείας εἶναι καὶ θὰ μείνουν ἐκτὸς κλίματος διὰ τὸν κ. Ἀνδρέαν, ὁ ὁποῖος, προφανῶς, τὰ θεωρεῖ περίπου ὡσὰν θεατρικὰ «κοστούμια ἐποχῆς».

Ὁ υἱὸς ἔχει θλάψει πολύ. Ἀσχέτως τῆς οἱασδήποτε τοποθετήσεως, ἀσχέτως τῶν οἱωνδήποτε πολιτικῶν πεποιθήσεων καὶ ἀντιθέσεων, εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ σταθῇ εἰς τὴν ἐντελῶς ἀνθρωπίνην πλευρὰν τοῦ δράματος Γεωργίου Παπανδρέου. Μὲ ψεύδη, μὲ συκοφαντίας, μὲ δημοκοπίας, ἀδιάφορον, κατώρθωσεν, εἰς βαθὺ γῆρας, αὐτὸς ὁ πλάνης τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς φράσεως, νὰ φθάσῃ εἰς τὸν στόχον, εἰς τὸν σκοπόν, ποὺ ἔφευγε καὶ τὸν ἔχανε διαρκῶς : εἰς τὴν Ἐξουσίαν. Νὰ φθάσῃ, μάλιστα, μὲ αὐτοδυναμίαν κοινοβουλευτικῆς παρατάξεως, ἡ ὁποία τοῦ ἐπέτρεπε καὶ ἄνετον τετραετῆ αὐτάρκειαν καὶ κάποιο — μικρὸν ἢ μεγάλο, ἀδιάφορον — ἔργον. Διότι, ἐπὶ τέλους, δὲν εἰμπορεῖ, παρὰ κάτι, ἔστω καὶ ἐλάχιστον, νὰ ἤθελε νὰ ἀφήσῃ ὁ κ. Γ. Παπανδρέου. Καί, αἰφνιδίως, εὑρέθη πολιορκημένος ἀπὸ τὰς μωρίας καὶ τὰ πάθη τοῦ υἱοῦ, ποὺ ἤρχοντο νὰ προστεθοῦν καὶ νὰ αὐξήσουν τὰς ἰδικάς του καὶ τὰ ἰδικά του. Εὑρέθη ἀνίσχυρος δεσμώτης τοῦ κ. Ἀνδρέα, τὸν ὁποῖον ἐκαμάρωνε καὶ ἔτασσε διὰ πολλὰ καὶ διὰ μεγάλα. Δεσμώτης τραγικός, ποὺ ἐσύρετο — καὶ σύρεται — μὲ ἀσυγκράτητον φορὰν πνευματικῆς μέθης, ὄχι ἁπλῶς εἰς σφάλματα, ἀλλ' αὐτόχρημα εἰς ἐγκλήματα κατὰ τοῦ τόπου καὶ κατὰ τοῦ Λαοῦ, ποὺ τὸν ἠκολούθησε. Συλλάβατε, τώρα, τὴν εἰκόνα τοῦ καταντήματος. Συλλάβατε τὴν ἔκτασιν τῆς πικρίας καὶ τῆς ὀδύνης, ποὺ πρέπει νὰ κατακλύζουν τὸν γέροντα, ὁσονδήποτε θυθισμένον εἰς τὴν ἁμαρτίαν κάποιας πολιτικῆς σταδιοδρομίας, ποὺ οὐσιαστικὰ δὲν ἦτο παρὰ κατασώτευσις κάθε ἀρχῆς καὶ κάθε λογικῆς τάξεως. Συλλάβατε τὴν εἰκόνα καὶ θὰ αἰσθανθῆτε ρῖγος...

Ἐνώπιον αὐτῆς, ὁ ἔνοχος υἱὸς θὰ ἠσθάνετο συντριβὴν βαθυτάτην. Θὰ ἠσθάνετο ἔντονον τάσιν φυγῆς. Θὰ ἠσθάνετο τύψιν νὰ πυρακτώνῃ τὴν ψυχήν, νὰ συγκλονίζῃ τὴν συνείδησιν, νὰ προκαλῇ θύελλαν εἰς τὴν σκέψιν. Καὶ ὅμως, ὁ κ. Ἀνδρέας οὐδὲν ἠσθάνθη. Οὐδαμῶς ἐκλονίσθη. Ἔχει τὴν τόλμην νὰ παραμένῃ. Καὶ ὅλη τὴν ἠθικὴν ἀτρωσίαν νὰ εὐρύνῃ περαιτέρω τὸν λάκκον, εἰς τὸν ὁποῖον ἔρριψε τὴν πατρικὴν παράταξιν καὶ παρ' ὀλίγον καὶ τὸν τόπον. Ἔχει ὅλην τὴν παθολογικὴν ἀδιαφορίαν, ὥστε νὰ συμπεριφέρεται, ἐξακολουθητικῶς, ὡς ἔξαλλος διαδηλωτὴς ἐκείνων τῶν ἀνατριχιαστικῶν νυκτῶν τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου.

Καὶ ὡς διαδηλωτὴς λιθοβολῶν τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα, ἠγήθη τῆς τελευταίας φαρσοειδοῦς περιοδείας εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα. Μέσα εἰς μίαν καθαρῶς θεατρικὴν ἀτμόσφαιραν μεγαλοστομιῶν καὶ παρακρούσεως, μὴ ὁμολογῶν ὅτι ὑπολαμβάνει ἤδη ἑαυτὸν ὡς ἀρχηγόν, ἀλλὰ πράττων, ὡς σφετεριστής, ἀνάξιος καὶ κραυγαλέος, τοῦ πατρικοῦ τίτλου, οὐδὲν ἀφῆκε χωρὶς ἀπόπειραν σπιλώσεως. Οὐδὲν ἀφῆκε, χωρὶς νὰ ἐπιχειρήσῃ εὐτελῆ διάβρωσιν. Οὐδὲν ἀφῆκε, χωρὶς νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς στόχον χυδαιότητος. Τοιουτοτρόπως, διὰ μίαν ἀκόμη φοράν, ἔδωκεν ἐξετάσεις ὁ κ. Ἀνδρέας. Καὶ αὐτοεπανελήφθη μὲ προσθήκας καὶ ὄχι ἀφαιρέσεις ἐλαττωμάτων. Ἐντροπή !

Ἐντροπὴ πρῶτον, ἐκεῖνος ὁ κωμικῶς σοφιστικὸς φαρισαϊσμός, ὁ ὄχι, βεβαίως, ἄμοιρος καὶ ἐρπούσης ἀπειλῆς, κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ οἱαδήποτε πολιτικὴ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἔναντι τοῦ Στέμματος θὰ καθορισθῇ ἀπὸ αὐτὸ τοῦτο τὸ Στέμμα. Ὁμολογουμένως, εἰς τοιαύτην συνταγματικὴν ἀμάθειαν, ἀλλὰ καὶ τόσην προκλητικὴν ἀνευλάβειαν θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ὑποπέσῃ πολιτικὸς σεβόμενος ἑαυτὸν καὶ τὴν σοβαρότητά του. Καὶ κανεὶς δὲν θὰ ἐτόλμα ὁμοίας γελοιότητας, πλὴν τοῦ κ. Ἀνδρέα. Ἔχει τὸ προνόμιον τοῦ ἐπικινδύνου κωμικοῦ. Καὶ θὰ τοῦ μείνῃ ἀναφαίρετον. Θὰ ἔλθῃ δὲ στιγμή, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ περιφέρῃ ἑαυτὸν ὡς γελωτοποιὸν τῆς δημοσίας ζωῆς. Καὶ εἰλικρινῶς ἡ πρόβλεψις, ποὺ προκύπτει ἐκ τῶν πραγμάτων, θλίβει βαθύτατα.

Ἀφῆστε δὲ ἐκείνην τὴν ἄλλην πλευρὰν τῆς ἀπυθμένου ἀγνωμοσύνης ἔναντι τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ. Χάρις εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ μεγάλου ἱδρυτοῦ τῆς ΕΡΕ, ὁ κ. καθηγητὴς τοῦ Μπέρκλεϋ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς καμμίαν βιβλιογραφίαν δὲν μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ κ. καθηγητοῦ. Παντοῦ προσφορὰ λόγων καὶ οὐδαμοῦ ἀνεγνωρισμένης ἀξίας συγγραφικῶν ἔργων. Προεβλήθη χάρις εἰς τὸν Κ. Καραμανλῆν, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ μίαν ἔκκλησιν τοῦ πατρός. Καὶ κατέλαβε θέσιν. Ἐκέρδιζε χρήματα. Τότε ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς ἦτο τιμώμενον πρόσωπον ἀπὸ τὸν κ. Ἀνδρέαν. Ἐπὶ εἴκοσιν ἐννέα ἡμέρας κατὰ μῆνα ἐξέφραζε τὴν εὐγνωμοσύνην του, ὥστε τὴν τριακοστὴν νὰ ἀξιοποιῆται αὕτη διὰ τῆς εἰσπράξεως τῆς ἐξαιρετικῶς παχυλῆς ἀποζημιώσεως. Ἦρκεσεν, ὅμως, ἡ ἀντιδικία τῆς πολιτικῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεμίχθη, ὅταν ἐβεβαιώθη ὅτι δὲν θὰ ἔχανε τοὺς μισθούς, διὰ νὰ ἀνοίξῃ διάπλατα τὸ ἀποχετευτικὸν σύστημα τῆς συκοφαντίας, προχείρου μέσου διὰ νὰ μὴ ὑστερήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ πατρός. Καὶ διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ ὕβρις, χωρὶς νὰ ἐκσφενδονισθῇ ἐναντίον τοῦ ἱστορικοῦ ἡγέτου. Οὐδένα, βεβαίως, ἐκπλήσσει ἡ περίπτωσις. Διότι οἱ μικροὶ πάντοτε ἔχουν ἀσεβήσει πρὸς τὰς κορυφάς. Καὶ διότι, ἐπὶ τέλους, πρόκειται περὶ τοῦ κ. Ἀνδρέα. Κανεὶς δὲν ἀνέμενε διάφορον τακτικὴν ἀπὸ αὐτόν. Κανεὶς δὲν ἀνέμενεν ἐγκράτειαν γλώσσης. Κανεὶς μέτρον καὶ αἴσθημα εὐθύνης καὶ συνείδησιν χρέους. Αὐτὰ δὲν τὰ εἶχεν ἔναντι τοῦ τόσον στοργικοῦ πατρός. Πῶς, λοιπόν, ἦτο δυνατὸν νὰ τὰ ἔχῃ ἔναντι τοῦ κ. Καραμανλῆ;

Ἂς μὴ ἀνησυχῇ, ὅμως, ὁ φερελπὶς καθηγητὴς τοῦ Μπέρκλεϋ. Δὲν λησμονεῖ ὁ Λαός. Καί, πρὸ παντός, δὲν παγιδεύεται ἐκ νέου. Ἔρχεται πάντοτε ἡ ὥρα, ποὺ ἀπαντᾷ εἰς τὴν εὐτέλειαν καὶ τὸ θράσος μὲ τὴν περιφρόνησίν του. Καὶ ἤδη ἡ ὥρα ἐπλησίασεν.

ΘΑ ΔΕΧΘΗ ΤΑΣ ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ Ε.Ρ.Ε.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΛΛΑΖΕΙ ΠΟΡΕΙΑΝ

ΘΑ ΚΑΘΟΡΙΣΘΗ ΓΡΑΜΜΗ ΑΜΕΣΟΥ ΕΠΙΛΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΕΚΚΡΕΜΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ - ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΕΚΕΧΕΙΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΝΩΣΙΝ ΚΕΝΤΡΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 18.— Ἡ ἐξομάλυνσις τῶν σχέσεων κυβερνήσεως καὶ ΕΡΕ θὰ ἐπιδιωχθῇ κατὰ τὴν συνάντησιν τῆς Δευτέρας μεταξὺ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Στεφανοπούλου καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ρ.Ε., κ. Π. Κανελλοπούλου, προκειμένου ἡ κυβέρνησις νὰ χωρήσῃ ἀπερίσπαστος εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἐπειγούσης φύσεως ζητημάτων καὶ κυρίως τοῦ οἰκονομικοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ πιέσεις καθίστανται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἰδιαιτέρως αἰσθηταί.

Ὡς ἀνηγγέλθη ἤδη, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ θὰ συναντηθῇ τὴν 7ην μ. μ. τῆς Δευτέρας εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Ἡ συνάντησις αὕτη πρόκειται — κατὰ τὰς ἐχετικὰς πληροφορίας — νὰ ἀποτελέσῃ ἁπλῶς τὴν ἀρχὴν καὶ ἑπομένων συναντήσεων καὶ γενικώτερον συχνῶν ἐπαφῶν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων ὁ κ. Κανελλόπουλος ἔχει εἰλημμένην ἀπόφασιν νὰ προβῇ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν λύσεων τῶν ὑφισταμένων προβλημάτων.

Ἡ κατεύθυνσις, τὴν ὁποίαν προτίθεται νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ — κατὰ σχετικὰς πληροφορίας — εἶναι ἡ προσπάθεια ἐπιλύσεως τῶν ἀμέσων προβλημάτων κατὰ τρόπον ἐνισχύοντα τὴν εὐνοϊκωτέραν πορείαν τῶν ἐθνικῶν θεμάτων, ἐνῶ ταυτοχρόνως θὰ ὑποβοηθήσῃ τὴν στερέωσιν τοῦ κυβερνητικοῦ κύρους, διδομένης τῆς δυνατότητος, τὴν ὁποίαν ἡ τοιαύτη λύσις τῶν προβλημάτων θὰ ἐνεφάνιζε πρὸς τὰς ἐξαγγελλομένας πολιτικὰς προθέσεις τῆς κυβερνήσεως.

ΥΠΕΤΑΓΗΣΑΝ ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ

Παραλλήλως τὸ Καστρί, μετὰ τὴν οὐσιαστικὴν ἀπορρόφησιν τοῦ κ. Γ. Μαύρου, ἐντείνει τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν πληρεστέραν ὀργάνωσιν τῶν ἐκδηλώσεων τοῦ Ἐνιαίου Μετώπου κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς 15ης Ἰουλίου.

Οἱ ἔγκυροι πολιτικοὶ κύκλοι, ἀναφερόμενοι σήμερον εἰς τὰς τελευταίας ἐνδοκομματικὰς ζυμώσεις εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τὴν αὐριανὴν (σημερινὴν) συνάντησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Κ. κ. Γ. Παπανδρέου μετὰ τοῦ κ. Γ. Μαύρου, ἐτόνιζον ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα «ἐκεχειρία» μεταξὺ τῶν δύο ἀλληλομαχομένων φατριῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, τῆς κεντροαριστερᾶς καὶ κεντροδεξιᾶς, δὲν ἀφήνουν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ υἱὸς Παπανδρέου, οὐσιαστικὸς ἡγέτης τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἐπεβλήθη πλήρως τῶν παλαιοφιλελευθέρων, τοὺς ὁποίους ἐξουδετέρωσε, ἡ δὲ καθορισθεῖσα γραμμὴ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀναφορικῶς μὲ τὸν «ἀνένδοτον ἀγῶνα» ἤδη τοὺς κατέστησεν οὐραγοὺς τῆς πολιτικῆς τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς.

Τὰ παλαιοφιλελεύθερα στοιχεῖα, μὲ τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐκεχειρίας — κατὰ τοὺς ἐγκύρους πολιτικοὺς κύκλους — ὑπέγραψαι τὴν ὁριστικὴν καταδίκην των καὶ τὴν προσχώρησίν των εἰς τὸ Λαϊκὸν Μέτωπον (Ἑνώσεως Κέντρου καὶ ΕΔΑ).

Ὡς πρώτη ἐκδήλωσις τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου ἀναφέρεται ἡ ἔναρξις κοινοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ τῆς ΕΔΑ κατὰ τὴν ἐπέτειον τῆς 15ης Ἰουλίου.

Οἱ κυβερνητικοὶ παράγοντες συνδυάζοντες τοῦτο καὶ μὲ τὸ ἐκσπάσαν τὰς τελευταίας ἡμέρας ἀπεργιακὸν κῦμα, προσθέτουν ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι ἐντελῶς ἄσχετον μὲ τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ «ἀνενδότου» ἀγῶνος τοῦ Λαϊκοῦ Μετώπου, ὁ δὲ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μητσοτάκης κατηγόρησεν ἀπεριφράστως ὅτι οἱ ἀπεργοὶ κινοῦνται ἀπὸ πολιτικὰ ἐλατήρια. Ὁ κ. Μητσοτάκης ἔχει πληροφορίας περὶ κινήσεων ὡρισμένων βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, συνδεομένων μὲ τὰ «115» σωματεῖα καὶ τοὺς Τραπεζιτικοὺς ὑπαλλήλους καὶ προβλέπει ὅτι εἶναι πιθανὸν τὸ ἀπεργιακὸν κῦμα νὰ ἐνταθῇ ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν.

Οἱ αὐτοὶ πολιτικοὶ κύκλοι προσθέτουν ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα ἐπεχειρία εἰς τὰς τάξεις τῆς Ἑνώσεως Κέντρου εἶναι ἐντελῶς προσωρινὴ καὶ ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ ἐμφανίσῃ κάποιαν «ἑνότητα» εἰς τὴν Ἕνωσιν Κέντρου κατὰ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἐπετείου τῆς 15ης Ἰουλίου, διὰ νὰ μὴ περιέλ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΝΑ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΜΑΣ

Θεμελιοῦται σήμερον τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον

ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν κ. Γιαννόπουλον

ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ ΜΑΡΟΥΔΑ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ

Ὁ συμπολίτης ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς κ. Ἀθαν. Γιαννόπουλος, εἰς ἐπίσημον τελετήν, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ τὴν 12ην μεσημβρινὴν σήμερον εἰς τὸν παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀθανάσιον (Μαρούδα) χῶρον, θὰ θέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ νέου Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν.

Εἰς τὴν τελετὴν θὰ παραστῇ ἐπίσης ὁ ἄνευ χαρτοφυλακίου ὑπουργὸς κ. Ἀναστάσιος Δρούλιας, ὁ νομάρχης κ. Γαϊταντζῆς, Χρῆστος Λαμπρόπουλος θὰ προσφωνήσῃ τὸν κ. ὑπουργὸν Ὑγιεινῆς καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισήμους, ἐξαίρων τὴν σημασίαν τοῦ θεμελιουμένου ἔργου. Θὰ ἀπαντήσῃ ὁ ὑπουργὸς Ὑγιεινῆς κ. Γιαννόπουλος. Μετὰ τὴν τελετὴν θὰ προσφερθοῦν εἰς τοὺς ἐπισήμους καὶ τοὺς παρισταμένους ἀναψυκτικά.

Οἱ κ. κ. ὑπουργοί, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν Ἀρχῶν καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι, μετὰ τὴν τελετὴν τῆς θεμελιώσεως, θὰ μεταβοῦν εἰς τὸ ἐξοχικὸν κέντρον Θωμᾶ Κούκου, ὅπου καὶ θὰ παρατεθῇ γεῦμα πρὸς τιμήν των.

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀθανασιάδης - Νόβας δὲν θὰ παραστῇ σήμερον εἰς τὴν τελετὴν τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου, λόγῳ ἀπροόπτου κωλύματος. Δὲν θὰ παραστῇ ὁμοίως ὁ ὑπουργὸς Προνοίας κ. Γαληνός, ἀναχωρήσας δι' ἐπείγουσαν κρατικὴν ὑπόθεσιν εἰς Ἰταλίαν.

Ὁ ὑπουργὸς κ. Γιαννόπουλος σήμερον πρὸ τῆς τελετῆς, πρὸ τῆς θεμελιώσεως τοῦ Νοσοκομείου, καθὼς καὶ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας, θὰ δεχθῇ ἐπιτροπὰς καὶ μεμονωμένους συμπολίτας εἰς τὸ ἐνταῦθα πολιτικόν του γραφεῖον.

Η ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΟΧΗΜΑΤΩΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Ἀχαΐας, «λόγῳ τῆς τελετῆς τῆς θεμελιώσεως τοῦ Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, ἀπαγορεύεται ἡ κυκλοφορία τῶν ὀχημάτων παντὸς τύπου ἐπὶ τοῦ τμήματος τῆς ὁδοῦ Πατρῶν — Κλάους, τοῦ διαλαμβανομένου μεταξὺ τῶν Κέντρων Δροσιὰ καὶ Κούκου. Ἐκ τούτων, τὰ μὲν κινούμενα ἐκ Πατρῶν πρὸς Κλάους θὰ κατευθύνωνται ἐκ τοῦ σημείου διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Καλαβρύτων — Κλάους πρὸς τὴν ὁδὸν Καλαβρύτων καὶ διὰ τῆς ὁδοῦ Κόλλα πρὸς Κλάους, τὰ δὲ κινούμενα ἐκ τοῦ σημείου διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Κλάους — Κόλλα θὰ ἀκολουθοῦν τὸ αὐτὸ δρομολόγιον κατ' ἀντίθετον φοράν. Ἐξαιροῦνται τῆς παρούσης ἀπαγορεύσεως τὰ λεωφορεῖα τῶν ὑπεραστικῶν καὶ ἀστικῶν γραμμῶν καὶ τὰ ὀχήματα, τὰ μεταφέροντα ἐπιβάτας εἰς τὸν τόπον τῆς τελετῆς».

Τὸ νέον Γενικὸν Νοσοκομεῖον Πατρῶν, τὸ ὁποῖον θεμελιοῦται σήμερον τὴν μεσημβρίαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κ. Ἀθαν. Γιαννοπούλου.

Ὁ ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΕΙ

Κομματικὸν συνέδριον Δήμων καὶ Κοινοτήτων

Πλειοψηφία τῆς ἀριστερᾶς

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΔΙΑ ΜΑΤΑΙΩΣΙΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 18.— Ἡ Κεντροαριστερὰ ἐπιδιώκει νὰ δώσῃ πολιτικὴν χροιὰν εἰς τὸ συνέδριον τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, τὸ ὁποῖον συνέρχεται εἰς τὰς Ἀθήνας τὴν 26ην τρέχοντος καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ὠξύνθησαν περαιτέρω αἱ σχέσεις μεταξὺ τοῦ προεδρεύοντος τῆς Κεντρικῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ τοῦ προέδρου κ. Γ. Πλυτᾶ.

Ὡς γνωστόν, ἡ κεντροαριστερὰ πτέρυξ εἰς τὴν Ἕνωσιν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἔχει τὴν πλειοψηφίαν καὶ εἰς τὸ συνέδριον θὰ μετάσχουν 6.058 δήμαρχοι καὶ κοινοτάρχαι τῆς χώρας.

Ὁ κ. Πλυτᾶς, εἰς δηλώσεις του ἐτόνισεν ὅτι ὑπὸ τῆς κεντροαριστερᾶς, ἡ ὁποία κατέχει τὴν πλειοψηφίαν, καταβάλλονται προσπάθειαι νὰ δοθῇ εἰς τὸ συνέδριον πολιτικὴ χροιά, προσέθεσε δὲ ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ τοιαύτη ἐκτροπή, ἀλλὰ καὶ οὔτε πολιτικὴ ἐκμετάλλευσις τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ὁ κ. Πλυτᾶς ἔλαβεν ὡρισμένα μέτρα διὰ νὰ μὴ παρεισφρύσουν εἰς τὸ συνέδριον ἐγκάθετοι τῆς ἀριστερᾶς.

Ἐν τῷ μεταξύ, καταβάλλονται προσπάθειαι ὅπως ματαιωθῇ τὸ συνέδριον, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις ἐπιλύσῃ ὅλα τὰ θέματα τῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΤΜΟΥΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Πρὶν λίγες μέρες, συνάντησα στὴν Ἀθήνα μιὰ κυρία, ποὺ ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια ἦταν μιὰ καλλιτέχνιδα τῆς μόδας, μὲ μιὰ θελουδένια φωνή. Ἦταν ἀκόμα τότε ἕνα χαριτωμένο πλάσμα, ποὺ ἀπασχόλησε γιὰ πολλὰ χρόνια τὴν κοσμικὴ καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ ζωὴ τῆς Ἀθήνας. Ὁ καιρὸς ὅμως πέρασε, τὰ φτερὰ τοῦ ἀηδονιοῦ μάδησαν καὶ ἡ γυναίκα, ποὺ ἄλλοτε εἶχε γνωρίσει τόσες ἐπιτυχίες, ξεχάστηκε. Βλέπετε, αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τοῦ καλλιτέχνη. Ἀποκτᾶ τὴ δόξα σκαλοπάτι - σκαλοπάτι μὲ μόχθο καὶ τὴ χάνει ἀνάμεσα σ' ἕνα σκληρὸ κόσμο, ποὺ ἔπαψε πιὰ νὰ τὸν γνωρίζῃ καὶ νὰ τὸν θυμᾶται. Μιὰ ἄλλη πῆρε τὴ θέση στὸν παληὸ θρίαμβό της κι' αὐτὴ βούλιαξε, ἀγνωστὴ πιά, σ' ἕνα πέλαγος γεμᾶτο μόνον ἀπὸ τὶς ἀναμνήσεις της...

Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν εἶδα πάνω στὴ γυναῖκα αὐτὴ πίκρα. Δὲν κατάλαβα καμμιὰ σκιὰ μελαγχολίας στὸ πρόσωπό της. Εἶχε πάρει, φαίνεται, ψύχραιμα τὴν ἀπόφαση πὼς ἔκλεισε ἡ σειρά της καὶ ἐσυμβιβάστηκε μὲ τὴν καινούργια θέση της χωρὶς ἀπαιτήσεις. Τότε κάθησε καὶ μοῦ διηγήθηκε τὴν τελευταία ἱστορία της, ποὺ εἶχε κολακέψει τόσο... τὴν ξεθωριασμένη πιὰ ζωή της.

«Ὑπάρχει κάποιος ἐρωτευμένος μαζύ μου, μοῦ λέει. Ἡ ἐξομολόγησή του μοῦ ἦρθε, ἀλήθεια, λίγο καθυστερημένη, ἀλλὰ τέλος πάντων, ἦρθε... Τί σημασία ὅμως ἔχει αὐτό; Ἐμένα μὲ κολάκεψε ἡ αἰσθηματικὴ αὐτὴ περιπέτεια ἀφάνταστα καὶ πρὸ πάντων μὲ συνεκίνησε. Φυσικά, ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ποὺ ἔλειπε χρόνια, δὲν ἦρθε γιὰ τὴ σημερινὴ γυναῖκα τοῦ θεάτρου. Κρατάει στὴ σκέψη του κάτι παληό, ἕνα ὅραμα, μιὰ μορφὴ διπλωμένη στὴ νεφέλη τῆς ὁμορφιᾶς καὶ τῆς ἐπιτυχίας. Μὲ πῆρε γι' αὐτὸ στὸ τηλέφωνο καὶ μοῦ εἶπε.... πὼς ἐδῶ καὶ τριάντα χρόνια — πόσο γρήγορα, ἀλήθεια, περνάει ὁ καιρός! μοῦ φαίνεται πὼς ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ἦταν χτὲς — τοῦ εἶχα προξενήσει βαθειὰ ἐντύπωση. Ἀλλὰ τότε... ἦταν τόσο νέος καὶ τόσο φτωχός, ποὺ δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ μοῦ ἐμπιστευθῇ τὰ αἰσθήματά του καὶ τὸ θαυμασμό του. Ὡστόσο... ἔστω καὶ μακρυά, εἶχε μείνει ὁ θαυμαστής μου καὶ οὔτε ξέχασε ποτὲ τ' ὄνομά μου. Στὴν Ἀφρικὴ ποὺ ζοῦσε, ἔπαιρνε πάντα τὶς πλάκες τῶν τραγουδιῶν μου κι' ἔτσι κατώρθωνε νὰ ζῇ μέσα στὸ παληὸ ἀπ' τὸ χρόνο ναρκωμένο αἴσθημά του. Μάλιστα, μιλώντας μου, μοῦ ζύμησε παληὰ σουξέ μου καὶ παληὲς ἐπιτυχίες τραγουδιῶν μου. Μοῦ θύμησε ἀκόμα καὶ ἕνα φόρεμα ποὺ φοροῦσα καὶ τ' ἄρεσε. Ἦταν μιὰ ρόζ μουσλίνα, ποὺ τὴ γαρνίριζαν γιρλάντες ἀπὸ λευκὰ λουλούδια. Τὰ θυμήθηκα τότε κι' ἐγὼ μαζύ του ὅλα τοῦτα. Θυμήθηκα τὸ παληὸ τραγουδάκι «σώπα καρδιά μου, σώπα». Καὶ οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, ἄρχισε νὰ μὲ παρακαλῇ νὰ τοῦ ξαναπραγουδήσω στὸ τηλέφωνο. Ἦταν, στ' ἀλήθεια, ἀστεῖο νὰ τὸ σκεφθῇ κανείς, ἀλλὰ γιὰ νὰ πῶ τὴν ἀλήθεια, αὐτὴ ἡ τόλμη του δὲν μοῦ προξένησε καμμιὰ δυσαρέσκεια. Καὶ τρα